روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان آرژانتین،خیابان الوند، کوچه آرشیا، پلاک ۶ • تلفن: ۹۲و۸۸۶۵۴۳۹۰ • نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ • تلفن آگهی‌ها: ۸۸۱۹۲۸۷۷ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۲۰۹۵۹۳ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵- ۶۶۲۷۲۱۳۰ • چاپ: گلریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

شنبه • ۲۱ اسفند ۱۳۹۵ • ۱۲ جمادی‌الثانی ۱۴۳۸ • ۱۱مارس ۲۰۱۷ • سال چهاردهم • شماره ۲۸۲۳ • ۲۰ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۲:۱۴ • اذان مغرب ۱۸:۲۶ • اذان صبح‌فردا ۴:۵۶ • طلوع آفتاب ۶:۱۹

روزنامه فردا

fardashargh@gmail.com

ماجرای عشق و عاشقی میدون

چطوری بدون تکان‌دادن خودمان خانه‌تکانی کنیم؟

● **پوریا عالمی:** چیزی که مشخص است این است که خانه‌تکانی نیاز به ایـن دارد که ما خودمان هم تکان بخوریم؛ اما تکان‌خوردن چیز الکی‌ای نیست و از چند جهت مهم اسـت. ۱. شـما اگر خودت را یک تکانی بدهی و دلیل موجه نداشته باشی، به اتهام تکان‌دادن خود ممکن است گرفتار شوی. ۲. قدیم توی مملکت آدم‌هایی بودند کـه این‌قدر وضع‌شـان توپ بود که توپ تکان‌شان نمی‌داد؛ اما هیچ‌کس خبردار نمی‌شد؛ منتها الان توی اینسـتاگرام آدم‌هایی هستند که از هر تکانـی که می‌خورند فیلم می‌گذارند. ۳- قدیم مردم خانه و زندگی داشتند و ریشه می‌گرفتند و از سر تفنن سالی یک بار خانه‌تکانی می‌کردند. الان که کسی خانه و زندگی و ریشـه ندارد و اجاره‌نشـین هستند، چی را خانه‌تکانـی کنند؟ ۴. الان در واقع به یکی بگویی چرا خانه‌تکانی نمی‌کنی، ممکن است از عصبانیت بهت حمله کند. چـون می‌گوید: من همیـن دو ماه دیگه اسباب‌کشـی‌مه... خانه‌تکانی رو بکنـم توی جیبم؟ ۵. یک راه هم این اسـت که آقای احمدی‌نژاد و آقای بقایی را دعـوت کنید خانه؛ چرا؟ چـون آنها تا حالا هر جا رفته‌اند زیر و رو شـده. ۶. راه بعدی این است که محمودرضا خاوری، پدر سـه هزار میلیاردی ایران یا دیگر کسـانی را که پرونده فسـاد اقتصادی دارند، دعـوت کنید منزل و نیم‌سـاعت تنهاشـان بگذارید. اینهـا طوری آش را با جاش جمع می‌کنند که هیچی به جـا نماند. در واقع اینها به هیچـی رحم ندارند و نه‌تنها به پول‌هـای توی گاوصندوق بیت‌المال که به خـودکار جلوی باجـه بانک هم رحـم نمی‌کنند، در نتیجه گرد و غبار هم به جا نمی‌گذارند و خانه شـما تکانده می‌شـود. ۷. این همسایه ما هر شب هر شب پارتی می‌گیرد و طوری می‌لرزانند ساختمان را که کل خانه ما هم تکان‌تکانده می‌شود. اینها را بگویید بیایند همسایه‌تان شوند چون هر شب خانه‌تکانی می‌شوید.

وصیت: سـوفیا... عشـق من... همه در سـال جدید چیزهـای قدیمی و کهنه و ازکارافتـاده را با چیزهای نـو و به‌روز و خفن عوض می‌کنند، آیا تو نمی‌خواهی در سـال جدید خانه بابـات را با خانه من عوض کنی و جای بابـات بیایی پیش من زندگی کنی؟ شـوخی ندارم‌ها سـوفیا... یک سـال شـد که از من اصرار، از تـو انکار و از بابات انتحار. مـن تا آخر این هفته به تو وقت می‌دهم که تکلیف من و خوانندگان این سـتون را روشـن کنی. نازکردن هم حدی دارد سوفیا. عاشق بی‌حوصله و خسته تو؛ میدون دوم.

دوتا چیز گرفتنی است و دادنی نیست: یکی حق، دومی عیدی.

کارتون خواب

جلال پیرمرزآباد

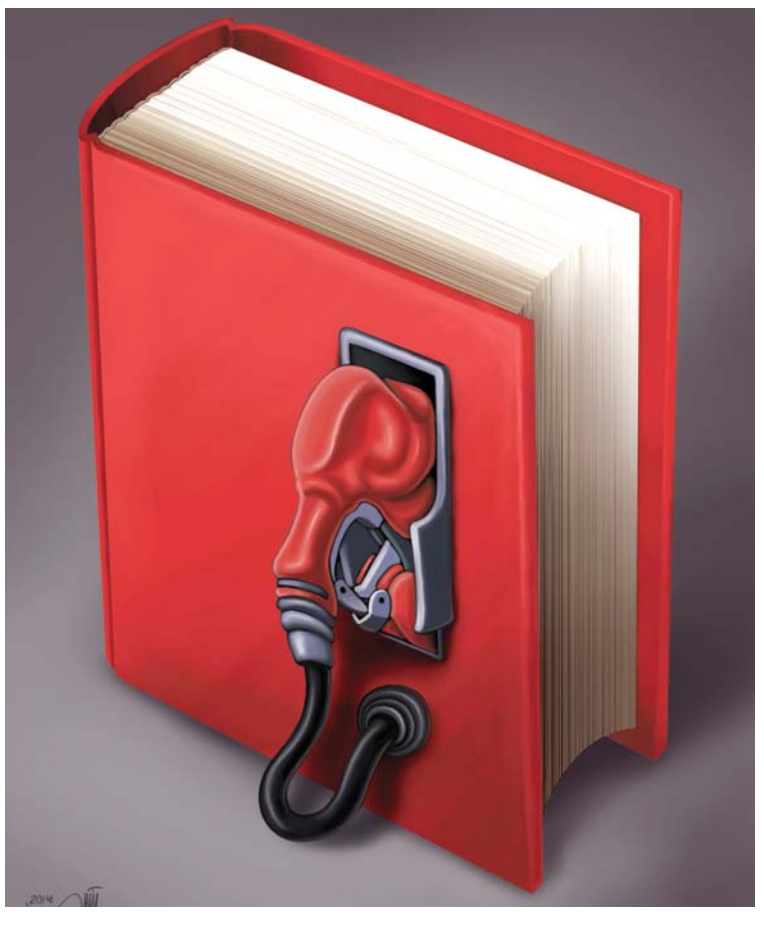

پشت جلد

باید منتظر ماند!

کریم ارغنده‌پور

تا حدود دو مـاه دیگر انتخابات ریاسـت‌جمهوری و شـوراها برگزار می‌شـود؛ ولی آیا فضای جامعه برای چنین واقعه بزرگی آماده شـده؟ پاسـخ دشوار نیست. نه! انتخابات ریاست‌جمهوری مهم‌ترین واقعه سیاسی کشـور اسـت. همه برنامه‌های نامزدها باید در فرصت مناسبی به‌خوبی و صراحت برای جامعه تبیین و سپس به واسـطه دیدگاه‌های مختلف نقد شود. آنگاه جامعه در یک وضعیت رقابتـی تصمیم بگیرد که کدام دیدگاه را بیشـتر می‌پسـندد. جالب اسـت که درون گروه‌های سیاسـی موضوع فرق می‌کند. آنها به‌روشنی می‌دانند چـه را نمی‌خواهند. به نظرم اصلاح‌طلب‌ها از مدت‌ها پیش انتخابشـان را کرده‌اند؛ اگرچـه درباره برنامه‌های جایگزین اختـلاف دارند؛ ولـی در اردوگاه اصولگرایان سراسـیمگی عمیق‌تر اسـت. آنها می‌داننـد که وضع موجود را نمی‌پسـندند و همگی اذعـان دارند که برای شکسـت‌دادن رئیس‌جمهوری کنونی نیـاز به وحدت جمعی دارند؛ ولی رسـیدن به اتحـاد درباره یک نامزد خاص به سـادگی‌ای که بیان می‌شود، نیست. مهم‌ترین مسئله این است که فرد کاریزماتیکی که توان نمایندگی جمعـی آنها را داشـته باشـد و هم‌زمـان بتواند آرای عمومی را در مقابل رئیس‌جمهوری حاکم داشته باشد، وجود ندارد یا دسـت‌کم درباره آن تردید جدی هسـت. در چنین حالتی طبیعی است که فضای عمومی جامعه هـم در همین حد فعلی انتخاباتی باشـد. اینکه مرتب از دولـت به‌تندی و از تریبون‌های مختلف انتقاد شـود، برای جمع‌کردن رأی کفایت نمی‌کند. جامعه می‌خواهد بداند آن که انتقاد می‌کند، برنامه خودش چیسـت. یک مسـئله دیگر هم هست که جریانی واقعا تصور می‌کند فضای جامعه هرچه کمتر سیاسـی باشـد، بهتر است. تضادهای خانه‌ویران‌کُن خوب نیسـت؛ ولی جامعه ما -مثل همه جوامع دیگر- برای انتخاب شایسـته‌تر نیاز به گفت‌وگوهای وسـیع دارد. اگر رسانه‌های ما -به‌ویژه رسـانه ملی- این فضا را در گسـتره مناسـب و عادلانه فراهم می‌آوردند، امروز شـاهد رکود و سـردی فضا در شـرایط دو ماه پیش از انتخابات نبودیـم. البته این‌طور نیست که جامعه لزوما به رکود واکنش منفعلانه نشان دهد. احتمالات متفاوت است؛ ولی تعطیلات سراسری و طولانی عید عملا امکان تغییر فضا را تا حداقل سـه هفته دیگر می‌گیرد. بعد چه می‌شـود؟ ورود ناگهانی از یک مرحله به مرحله بعد. باید منتظر ماند و دید.

آکادمی

می‌خواهیم چند کتاب در سال ۹۶ بخوانیم؟

وحید شـامخی*: سـال ۹۵ چند کتاب خواندیم؟ اگر کمتر از ۱۲ کتاب خوانده‌ایم یعنی کمتر از حداقل ماهی یک عدد کتاب (حـدود ۲۰۰صفحه‌ای) و اگر فرضمان این باشد که هر چقدر بتوانیم بیشتر کتاب بخوانیم بهتر اسـت، ممکن است خواندن سه پاراگراف بعدی خالی از لطف نباشد.

۱- سـال ۱۹۹۸ آزمایـش جالبـی به نام شـیرینی شـکلاتی و تربچه انجام شـد! سـه گروه که نباید سه سـاعت قبـل از آزمایـش هیچ‌گونـه مـواد خوراکی می‌خوردند، انتخاب شدند. گروه‌ها وارد فضای آزمایش شـدند و به هر گروه قانون متفاوتی ابلاغ شـد. گرچه در فضای آزمایش گروه اول و دوم شـیرینی شـکلاتی و تربچـه قرار داده شـده بود، اما گـروه اول تنها حق خوردن تربچه را داشـتند! گروه دوم می‌توانسـت هر آنچه از شـیرینی شـکلاتی و تربچه خواست، بخورد. برای گروه سـوم نیز هیچ‌چیز برای خـوردن قرار داده نشد. پرسـش آزمایش این بود که هر گروه تا کی دوام مـی‌آورد و می‌تواند این شـرایط را تحمل کند؟ شـاید دور از انتظـار نبـود که اولین گروهی کـه قانون را زیر پا گذاشـت، گروه اول بود و به جای تربچه، شـروع به خوردن شـیرینی شـکلاتی کرد. اینکه این آزمایش چه ارتباطی بـه کتاب‌خواندن دارد، آقای «نیل پاسـریچا» (نویسـنده، کارآفرین و سخنران کانادایی) معتقد است وضعیت مـا مانند گـروه اول اسـت. تلویزیون نقش شیرینی شـکلاتی را ایفا می‌کند و کتاب نقش تربچه را دارد. زمانی که در خانه هسـتیم، معمولا در جایی که تلویزیون وجود دارد، غلبـه بر آن و خوردن تربچه کار بسیار دشواری است.

۲- خیلی وقت‌ها پیش می‌آید که کتابی را شـروع می‌کنیم اما تمام نمی‌شـود. ممکن اسـت همین الان چند کتاب داشته باشیم که این وضعیت را دارند. آقای «پاسـریچا» می‌گوید نباید از این مسئله ناراحت باشیم. بلکه باید با افتخار بگوییم فلان کتاب را تمام نمی‌کنم چراکه هر کتابی ارزش خواندن ندارد. خودش می‌گوید که سـه یا چهار کتـاب را نیمه‌کاره رهـا می‌کنم تا به کتابی برسم که کامل بخوانم.

۳- ممکن اسـت آقای «اسـتفان‌کینگ» نویسـنده مشهور داسـتان‌های عمدتا علمی-تخیلی را بشناسیم. از ایشـان نقل می‌شـود که اطرافیانش را به پنج ساعت مطالعه روزانه توصیه می‌کند. آقای «پاسریچا» می‌گوید من دوسـتی دارم که وقتی این حرف را شـنید گفت این حرف مزخرف است و کسی نمی‌تواند این کار را بکند. چند سال بعد همان دوست نقل می‌کند که برای تعطیلات به جایی رفته و در صف سـینما ایستاده بودم. به‌طور کاملا اتفاقی متوجه می‌شـود که جلوی او، «اسـتفان کینگ» ایسـتاده و جالب اینکه در تمام مدتـی که آنها در صف منتظر بودند، او کتاب می‌خوانده اسـت. چون توجهش به او جلب شـده بود، می‌گویـد حتی تا وقتی چراغ‌های سینما خاموش شود داشت کتاب می‌خواند. بعد از فیلم که چراغ‌های سـینما دوباره روشن شد، باز هم کتابش را باز کرد و شـروع به خواندن کرد تا حتی وقتی که داشت از سـینما خارج می‌شـد. همه ما هـم دقایقی در میان روز و شـبمان داریم که کار مفیـدی انجام نمی‌دهیم و می‌توانیم آنهـا را به دقایق خواندن کتاب‌هایمان اضافه کنیم. امتحان کنیم، شـاید ما هم بتوانیم پنج ساعت در روز مطالعه کنیم! روزهای آخر سال ۹۵ را طی می‌کنیم و مـا ایرانی‌ها معمولا سـال نو و اول بهـار را غنیمتی می‌شماریم برای اهداف، برنامه‌ها و تصمیم‌های نو و در میان اهداف و برنامه‌هایی که برای سال جدیدمان داریم، شاید یکی از بهترین تصمیماتی که می‌توانیم اتخاذ کنیم، افزودن تعدادی کتاب به کتاب‌هایی است که می‌خواهیم در سال ۹۶ بخوانیم.

***مشاور مدیریت استراتژیک**